

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาไทยของนักเรียนไทยมุสลิม ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในเขตการศึกษา 2 ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 จำนวนข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาไทย

ตอนที่ 2 ลักษณะข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาไทย

ตอนที่ 1 จำนวนข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาไทย

ผู้วิจัยได้นำผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบทดสอบการเขียนความเรียงของนักเรียน มาเสนอในรูปตารางประกอบการบรรยาย ในตารางที่ 1 ถึงตารางที่ 7 ดังนี้

ตารางที่ 1 จำนวนครั้งและร้อยละของข้อผิดพลาดในการใช้คำชนิดต่าง ๆ

ลักษณะข้อผิดพลาด	จำนวนครั้งที่ผิด	ร้อยละ
1. การใช้คำผิดชนิด โดยใช้คำกริยาแทนที่คำนาม	12	16.90
2. การใช้คำผิดชนิด โดยใช้คำกริยาแทนที่คำเชื่อม	3	4.23
3. การใช้คำผิดชนิด โดยใช้คำนามแทนที่คำกริยา	6	8.45
4. การใช้คำผิดชนิด โดยใช้คำนามแทนที่คำเชื่อม	2	2.82
5. การใช้คำชนิดเดียวกันผิดโดยใช้คำนามผิด	19	26.76
6. การใช้คำชนิดเดียวกันผิดโดยใช้คำกริยาผิด	8	11.27
7. การใช้คำชนิดเดียวกันผิดโดยใช้คำสรรพนามผิด	2	2.82
8. การใช้คำชนิดเดียวกันผิดโดยใช้คำลักษณนามผิด	7	9.86

ลักษณะข้อผิดพลาด	จำนวนครั้งที่ผิด	ร้อยละ
9. การใช้คำชนิดเดียวกันผิดโดยใช้คำวิเศษณ์ผิด	11	15.49
10. การใช้คำชนิดเดียวกันผิดโดยใช้คำเชื่อมผิด	1	1.41
รวม	71	100

จากตารางที่ 1 จะเห็นได้ว่าข้อผิดพลาดในการใช้คำชนิดต่าง ๆ 71 ครั้ง ข้อผิดพลาดที่พบมากที่สุดคือ การใช้คำชนิดเดียวกันผิดโดยใช้คำนามผิดจำนวน 19 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 26.76 รองลงมาเป็นการใช้คำชนิดผิดโดยใช้คำกริยาแทนที่คำนามจำนวน 12 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 16.90 และข้อผิดพลาดที่พบน้อยที่สุดคือ การใช้คำชนิดเดียวกันผิดโดยใช้คำเชื่อมผิด จำนวน 1 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.41

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 2 จำนวนครั้งและค่าร้อยละของข้อผิดพลาดในการสะกดการันต์

ลักษณะข้อผิดพลาด	จำนวนครั้งที่ผิด	ร้อยละ
1. สะกดผิดโดยใช้พยัญชนะกันผิด	19	16.52
2. สะกดผิดโดยใช้ตัวสะกดผิด	32	27.83
3. สะกดผิดโดยใช้สระพ้องเสียงแต่ต่างรูป	17	14.78
4. สะกดผิดโดยใช้สระสับสน	7	6.09
5. สะกดผิดโดยเติม อ , ห ให้เป็นอักษรนำ	3	2.61
6. สะกดผิดโดยใช้วรรณยุกต์ผิดในคำทั่ว ๆ ไป	26	22.61
7. สะกดผิดโดยใช้ตัวการันต์ผิด	11	9.57
8. สะกดลึกลับ	-	-
รวม	115	100

จากตารางที่ 2 จะเห็นได้ว่าจากข้อผิดพลาดในการสะกดการันต์จำนวน 115 ครั้ง ข้อผิดพลาดที่พบมากที่สุดคือ สะกดผิดโดยใช้ตัวสะกดผิดจำนวน 32 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 27.83 รองลงมาคือ การสะกดผิดโดยใช้วรรณยุกต์ผิดในคำทั่ว ๆ ไป จำนวน 26 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 22.61 ส่วนข้อผิดพลาดที่ไม่พบเลยคือ การสะกดลึกลับ

ตารางที่ 3 จำนวนครั้งและค่าร้อยละของข้อผิดพลาดเรื่องความหมาย

ลักษณะข้อผิดพลาด	จำนวนครั้งที่ผิด	ร้อยละ
1. การใช้คำพุ่มเพื่อยโดยใช้คำหรือข้อความซ้ำ	22	9.78
2. การใช้คำพุ่มเพื่อยโดยใช้คำหรือข้อความต่างรูปแต่ความหมายคล้ายกัน	23	10.22
3. การใช้คำพุ่มเพื่อยโดยใช้ข้อความที่มีความหมายไม่เกี่ยวข้องกับประโยค	5	2.22
4. การใช้คำพุ่มเพื่อยโดยใช้คำ หรือข้อความที่มีคำหรือข้อความอื่นบ่งถึงความหมายนั้นอยู่แล้ว	4	1.78
5. การใช้คำพุ่มเพื่อยโดยใช้ข้อความไม่กะทัดรัด	57	25.33
6. การใช้คำผิดความหมายโดยใช้คำพ้องความหมาย	41	18.22
7. การใช้คำผิดความหมายโดยใช้คำที่มีความหมายคล้ายกับคำที่ควรใช้	21	9.33
8. การใช้คำผิดความหมายโดยใช้คำที่มีความหมายตรงข้ามกับคำที่ควรใช้	9	4.00
9. การใช้คำผิดความหมายโดยใช้คำอุปมาอุปไมย	32	14.22
รวม	225	100

จากตารางที่ 3 จะเห็นได้ว่าข้อผิดพลาดเรื่องความหมายมีจำนวน 225 ครั้ง ข้อผิดพลาดที่พบมากที่สุดในเรื่องนี้คือ การใช้คำพุ่มเพื่อยโดยใช้ข้อความไม่กะทัดรัด จำนวน 57 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 25.33 รองลงมาคือ การใช้คำผิดความหมายโดยใช้คำพ้องความหมายจำนวน 41 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 18.22 ส่วนข้อผิดพลาดที่พบน้อยที่สุดคือ การใช้คำพุ่มเพื่อยโดยใช้คำหรือข้อความที่มีคำหรือข้อความอื่นบ่งถึงความหมายนั้นอยู่แล้ว จำนวน 4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.78

ตารางที่ 4 จำนวนครั้งและค่าร้อยละของข้อผิดพลาดในการใช้ คำ กลุ่มคำ และสำนวน

ลักษณะข้อผิดพลาด	จำนวนครั้งที่ผิด	ร้อยละ
1. เปลี่ยนคำบางคำ	27	26.73
2. เพิ่มคำบางคำ	24	23.76
3. ตัดคำบางคำ	17	16.83
4. ใช้คำกลุ่มคำและสำนวนสำหรับภาษาพูด	33	32.67
รวม	101	100

จากตารางที่ 4 จะเห็นได้ว่าข้อผิดพลาดในการใช้คำกลุ่มคำและสำนวนมีจำนวนทั้งหมด 101 ครั้ง ข้อผิดพลาดในเรื่องนี้ที่พบมากที่สุดคือ การใช้คำ กลุ่มคำ และสำนวนสำหรับภาษาพูด จำนวน 33 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 32.67 รองลงมา คือ การเปลี่ยนคำบางคำ จำนวน 27 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 26.73

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 5 จำนวนครั้งและค่าร้อยละของข้อผิดพลาดเรื่องโครงสร้างของประโยค

ลักษณะข้อผิดพลาด	จำนวนครั้งที่ผิด	ร้อยละ
1. ขาดส่วนหนึ่งส่วนใดของหน่วยประโยค	31	15.98
2. ขาดหน่วยประโยค	37	19.07
3. ขาดข้อความ	27	13.92
4. มีส่วนของหน่วยประโยคเกิน	27	13.92
5. มีหน่วยประโยคเกิน	25	12.49
6. มีการเรียงคำหรือกลุ่มคำผิดลำดับ	47	24.23
รวม	194	100

จากตารางที่ 5 จะเห็นว่าข้อผิดพลาดเรื่องโครงสร้างของประโยคมีจำนวน 194 ครั้ง ข้อผิดพลาดที่พบมากที่สุดในเรื่องนี้คือ ประโยคมีการเรียงคำหรือกลุ่มคำผิดลำดับ จำนวน 47 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 24.23 รองลงมาคือ ประโยคขาดหน่วยประโยค จำนวน 37 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 19.07 ส่วนข้อผิดพลาดที่พบน้อยที่สุดคือ ประโยคมีหน่วยประโยคเกิน จำนวน 25 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 12.89

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 6 จำนวนครั้งและค่าร้อยละของข้อผิดพลาดในการเว้นวรรคตอน

ลักษณะข้อผิดพลาด	จำนวนครั้งที่ผิด	ร้อยละ
1. เว้นวรรคในที่ไม่ควรเว้น	92	42.40
2. ไม่เว้นวรรคในที่ควรเว้น	125	57.60
รวม	217	100

จากตารางที่ 6 จะเห็นได้ว่าข้อผิดพลาดในการเว้นวรรคตอนมีจำนวน 217 ครั้ง ส่วนใหญ่ เป็นการไม่เว้นวรรคในที่ควรเว้นจำนวน 125 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 57.60 และการเว้นวรรคในที่ไม่ควรเว้นจำนวน 92 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 42.40

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 7 จำนวนครั้งและค่าร้อยละของข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาไทย

ลักษณะข้อผิดพลาด	จำนวนครั้งที่ผิด	ร้อยละ
1. ข้อผิดพลาดในการใช้คำชนิดต่าง ๆ	71	7.69
2. ข้อผิดพลาดในการสะกดการันต์	115	12.46
3. ข้อผิดพลาดเรื่องความหมาย	225	24.38
4. ข้อผิดพลาดในการใช้กลุ่มคำและสำนวน	101	10.94
5. ข้อผิดพลาดในเรื่องโครงสร้างของประโยค	194	21.02
6. ข้อผิดพลาดในการเว้นวรรคตอน	217	23.51
รวม	923	100

จากตารางที่ 7 พบว่า ข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาไทยทั้งหมดมีจำนวน 923 ครั้ง และข้อผิดพลาดที่พบมากที่สุดคือ ข้อผิดพลาดในเรื่องความหมาย มีจำนวน 225 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 24.38 รองลงมาคือข้อผิดพลาดในการเว้นวรรคตอนมีจำนวน 217 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 23.51 ส่วนข้อผิดพลาดที่พบน้อยที่สุดคือ ข้อผิดพลาดในการใช้คำชนิดต่าง ๆ มีจำนวน 71 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 7.69

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 2 ลักษณะข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาไทย

จากงานเขียนความเรียงของนักเรียนทั้งหมด เมื่อได้นำมาวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาไทยทั้งหมดมีจำนวน 923 ครั้ง แยกตามลักษณะข้อผิดพลาดทั้ง 6 ลักษณะ ดังนี้

1. ข้อผิดพลาดในการใช้คำชนิดต่าง ๆ

จำนวนข้อผิดพลาดในการใช้คำชนิดต่าง ๆ มีทั้งหมด 71 ครั้ง เป็นข้อผิดพลาดในการใช้คำชนิดเดียวกันผิดโดยใช้คำนามชนิดมากที่สุด มีความถี่ถึง 19 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 27.76 ดังต่อไปนี้

1. แม่เขาจะเคยคิดการมาก่อน แต่ปัจจุบันเขาเป็นคนดีมีศีลธรรม
2. ฐานเดิมของเขาเป็นคนยากจนมาก
3. รัฐบาลน่าจะมีมาตรฐานที่จะจัดการกับคนพวกนี้
4. เขาเป็นเกษตรกรรรมที่มานะอดทน
5. บริเวณใกล้ ๆ บ้านผมเป็นคองนถกระเทง
6. ดิฉันชอบดอกจำปามาก เพราะมีกลิ่นหอมและกลีบดอกสีขาวบริสุทธิ์
7. กวางน้อยตัวนั้นตกตะลึงถึงคองมน
8. ฉันได้ทั้งปฏิภาณไว้ว่าจะเป็นคนรู้อ่อนเด็กเล็ก ๆ ที่ยากจนในหมู่บ้านของฉันให้ได้
9. ลิ้นเป็นสัตว์สี่เท้ามีหางยาวคล้ายจะกวาด
10. ถ้าเราขยันเล่าเรียนตั้งแต่เล็ก ๆ เมื่อโตขึ้นก็จะมีวิชาการติดตัวไปตลอด
11. ข้าพเจ้าแปลกใจมากที่เพื่อนของข้าพเจ้าแสดงกริยาเช่นนั้นออกมา
12. เพื่อนของข้าพเจ้าคนนี้ตัวกล่าวสัน โคร ๆ ก็ว่าเขาเหมือนกับทอตะโก
13. เธอไม่สามารถแก้ไขสถานภาพในขณะนั้นได้ ข้าพเจ้าจึงเริ่มเข้าใจอะไร ๆ ที่ขึ้น
14. ถึงแม้ชีวิตในชนบทจะลำบากสักแค่ไหน แต่ก็ยังดีกว่าสลัมในเมืองที่เต็มไปด้วยน้ำคร่ำ

15. ท่อย่างเช้าวันที่สอง ก็มีตุ้มขึ้นตามตัวของข้าพเจ้ามากมาย
16. เมื่อเตรียมไม้ไว้เรียบร้อยแล้ว ก็ถึงขั้นของการตอกคานเพื่อประกอบเป็นดัง
17. คนพวกนี้จะทำลายทั้งทรัพย์สินกรรมชาติและศิลปกรรมวัตถุ โดยคิดว่า เป็นเรื่องสนุก
18. ผู้หญิงในอุคมการของกรรมจะต้องเป็นคนเรียบร้อย แต่เข้มแข็ง
19. หุ่นที่ข้าพเจ้าได้รับไม่มีเงื่อนงำอะไร เพราะเป็นหุ่นยากจน

2. ข้อผิดพลาดในการสะกิดการ์ตูน

จำนวนข้อผิดพลาดในการสะกิดการ์ตูนมีทั้งหมด 115 ครั้ง เป็นการใช้พยัญชนะตัวสะกิดมากที่สุด มีความถี่ถึง 32 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 27.83 ดังต่อไปนี้

ประสพการณ

กิลศ

โอกาศ

เทกพูน

พินจ

ราชกาล

อนญาติ

สังกศ

อามาทร

สาหศ

ฎาทพินอง

เกมทกร

มาทการ

ลอยนวน

พิกน

พิกาล

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิสยา

ความสุก

กรามกราด

อนาจ

กำฟีก

ธัชวาน

ทายาค (หมายถึง ผู้สืบสุก)

เนรมิค

ทารุน

เปชิน

พิศิการ

สำยัน์ห

สัปคด

โลกิก

มงกุฏ

สัยัคอก

3. ข้อนิกพลากเรื่องความหมาย

จำนวนข้อนิกพลากเรื่องความหมายมีทังหมด 225 ครั้ง เป็นการใ้คำ
 ฟูมเพื่อยในลักษณะที่ใ้ชอความไม่กะหัคริคมากที่สุก มีความถึง 57 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ
 25.33 คังทอไนี

1. ทางบำนเมื่อนำจะมีการลคโทษใ้ก่นำยมฉิ

2. ทุกสื่งทุกอยำงทองมีการสูญสลายไปทำมเวลาชองมัน

3. เมื่อพอกันก็ทองมีการจากกันเป็นชรรมคา

4. คุไม่นำจะมีการประกาศ์อ่กเ็กที่ยังไม่ชำระเจินคำเลำเรื่ยนหนำทองสอบ

เลย

5. คนเราทุกคนต้องมีการตั้งความหวังไว้สำหรับอนาคตเสมอ
6. สังคมไม่ควรที่จะมีการรังเกียจเพศที่สาม
7. คนทุกเพศทุกวัยควรจะได้มีการออกกำลังกายสม่ำเสมอทุก ๆ วัน
8. การตั้งความหวังไว้ โดยไม่คำนึงถึงความเป็นจริงย่อมมีการผิดหวังเสมอ
9. คนเราย่อมมีความรักชีวิตด้วยกันทุกคน
10. นายมณีเป็นคนซื่อตรง และมีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่แก่เพื่อนบ้านทุกคน
11. นายมณีได้ทำความผิดและมีความสำนึกผิดแล้ว
12. เราควรเลือกเพื่อนที่มีความเข้าใจเรา
13. แม้แต่สุนัขก็ยังมีความรักลูก
14. รัฐบาลควรรักษาสัตว์ป่าโดยให้มีการออกกฎหมายห้ามล่าสัตว์ทุกชนิดมาเป็นอาหาร
15. นับว่าเป็นการน่าเสียใจอย่างยิ่งที่สัตว์ป่าถูกทำลาย
16. นายพร้อมคิดว่าเป็นการเหมาะสมแล้วหรือที่ทำให้นายมณีต้องเดือดร้อน
17. เมื่อคนเราไม่มีทางออกที่ดี ก็ต้องพยายามทำทุกอย่างเพื่อความอยู่รอด แม้ว่าการกระทำนั้นเป็นการกระทำที่คนอื่นเห็นว่าเป็นการผิด
18. นายมณีได้ทำการปล้นทรัพย์ชาวบ้านอย่างทารุณ
19. ข้าพเจ้าเข้าทำการสอบด้วยจิตใจที่สับสนวุ่นวาย
20. เจ้าหน้าที่น่าจะทำการคำนึงคดียับนายมณีนานแล้ว
21. การทำการรบราฆ่าฟันทำให้ประชาชนเดือดร้อนทุกหย่อมหญ้า
22. สงครามทำการผลาญชีวิตคนที่บริสุทธิ์เสียมากมาย
23. ชายผู้นั้นทำการฆ่าสัตว์อย่างเลือกเย็นที่สุด
24. ทางการนำจะได้ทำการคำนึงคดียับผู้ที่บุกรุกเขตป่าสงวนอย่างเข้มงวดกวดขัน
25. การทำการแข่งขันกีฬาแต่ละครั้ง ผู้เล่นจะต้องผ่านการฝึกซ้อมมาอย่างดี
26. นายพร้อมได้นำเรื่องของนายมณีไปทำการแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ
27. ทางเจ้าหน้าที่ตำรวจน่าจะทำการสืบสวนเรื่องเก่าให้หมดสิ้นไป

28. ผู้ที่เป็นนักการเมือง เป็นผู้ทำการบริหารประเทศ
29. นายพรานผู้ที่มีอาชีพทำการล่าสัตว์มานานแล้ว
30. ทุกศาสนาที่มีข้อห้ามในการฆ่าสัตว์ตัดชีวิต แต่คนเรายังไม่ละเว้น
31. บริเวณนี้ห้ามในการล่าสัตว์
32. ข้าพเจ้าอยากจะเป็นพยาบาล แต่ไม่ชอบในการอยู่กับศพ
33. เมื่อถึงฤดูของการทำนา หมู่บ้านของข้าพเจ้าจะเขี้ยววิ่งไปด้วยคันกล้า
34. เราต้องคิดว่ายามนี้บ้านเมืองของเรามีความลำบากมากเพียงไหน
35. การว่ายน้ำเป็นกีฬาที่ดีมาก เพราะทำให้อวัยวะทุกส่วนของร่างกายได้มีการเคลื่อนไหว
36. เพื่อนที่ดีควรมีการให้ความอุปการะแก่เพื่อนหนึ่งกำลังทุกข์ยาก
37. ชีวิตของนายผมมีความราบรื่นมาตลอด จนกระทั่งได้แต่งงานพร้อม
ทุกสิ่งทุกอย่างจึงสูญสิ้น
38. เมื่อข้าพเจ้าได้อ่านกลอนที่เพื่อนมอบให้ ก็รู้สึกเกิดความซาบซึ้งมาก
39. การที่คนเราจะเกิดความรักใคร่สักคน ข้าพเจ้าคิดว่าเป็นเรื่อง
ธรรมดาของมนุษย์
40. นักเรียนเกิดความสนใจในการเรียนก็เพราะประทับใจในตัวครูผู้สอน
41. ผู้ชายประเภทนี้จะทำให้ประเทศชาติเกิดความล่มจม
42. ฐานะเดิมของนายผมคงจะมีความยากจนแร้นแค้นจึงต้องมาปล้นเขากิน
43. การล่าสัตว์ป่าโดยไม่มีการขออนุญาตนั้น เป็นการกระทำที่ผิด
44. ถ้ารัฐบาลยังไม่มีกฎหมายควบคุมสัตว์ป่าที่ดีพอ ค่อยไปล่าสัตว์ป่าเหล่านี้
อาจจะเกิดการสูญพันธุ์ได้
45. ดอกไม้ทำให้โลกเกิดความน่าอยู่ และมีชีวิตชีวาเพิ่มขึ้น
46. สงครามในตะวันออกกลาง ทำให้ประชาชนนับหมื่นนับแสนต้องเกิดความ
เดือดร้อน
47. การกระทำของนายผมทำให้นักโทษอื่นเกิดการเอาเยี่ยงอย่าง

48. นับว่าเป็นการนำ เมื่อยใจ ที่สัตว์ป่าถูกทำลาย
49. สิ่งที่น่าพร้อมกระห่าลงไปนั้น เป็นการทำให้คนดี ๆ คนหนึ่งต้องท้อแท้
ต่อชีวิต
50. กระผมเห็นว่า เป็นการ เหมาะสม ว่า ที่นางพร้อมนำ เรื่องของนายมิไปแจ้ง
ตำรวจ
51. การประทัดประทาร ก็ ด้วย ระเบิดปรมาณู เป็นการ ทำให้ เผา พันธุ์มนุษย์
สูญสิ้นไปในที่สุด
52. ในขณะที่ทางโรงเรียน เปิดการ รับสมัครนักเรียน อยู่นั้น ข้าพเจ้ากำลังป่วยหนัก
53. เมื่อถึงฤดูหนาวทางจังหวัดเชียงใหม่ ได้ ให้มีการ จัด งบประมาณ ขึ้น อย่าง
สวยงาม
54. ความรักทำให้คน เกิดการ หลงผิดได้เสมอ
55. สมัยที่ข้าพเจ้ายังเป็นเด็กเล็ก ๆ ข้าพเจ้า เคยเห็นเขา ทำการ ประหาร
ชีวิตนักโทษ
56. ไม่ว่ากว้างหรือสัตว์ชนิดไหนก็ มีความ รักชีวิตของมันทั้งสิ้น
57. ทุกครั้งที่นำท่วมหมู่บ้านของข้าพเจ้า ทาง จังหวัดมักจะมี จัด หน่วยบริการ
ไป ทำการ แจกจ่ายของแก่ชาวบ้านผู้เคราะห์ร้าย

4. ข้อผิดพลาดในการใช้คำ กลุ่มคำ และสำนวน

จำนวนข้อผิดพลาดในการใช้คำ กลุ่มคำ และสำนวนมีทั้งหมด 101 ครั้ง
เป็นการใช้คำ กลุ่มคำ และสำนวนสำหรับการพูดมากที่สุด มีความถี่ถึง 33 ครั้ง คิดเป็น
ร้อยละ 32.67 ดังต่อไปนี้

1. การเลือกคบเพื่อนเราต้องพิจารณาหลาย ๆ ด้าน น้อย
2. รัฐบาลห้ามล่าสัตว์ แฉวน
3. เมื่อตำรวจ เจอนาย มณีก็ ต้อง คำ เป็นการตามกฎหมาย
4. ผมส่งสารพ่อแม่ จึง เลย
5. เมื่อเรากอดทุกข์ได้ยาก เขาก็ไม่สนใจเราเหมือน แต่ก่อน

6. พระคุณของพ่อแม่ไม่มีอะไรเทียบเพิ่มไหนหรือ
7. นางพร้อมไม่น่าจะทำเช่นนั้น เพราะใจ ๆ นายมณีก็กลับหัวเป็นคนดีแล้ว
8. เขาเป็นคนใจร้ายจริง ๆ
9. เพื่อนที่ไม่รักคือเพื่อนที่กินแก่ของเรา
10. ทำไมสงครามจึงเป็นอย่างนี้
11. เราต้องเป็นคนรอบคอบไม่งั้นเราต้องเสียใจมาก
12. นางพร้อมควรจะถามความเป็นมาของนายมณีว่ามาอยู่ที่นี่ได้ยังไง
13. นางพร้อมบอกคำรวใจให้ทราบว่านายมณีเป็นนักโทษแหกคุก
14. สัตว์ไม้ไค้ทำให้เราเกือบรอนสักนึกเลย
15. น่าเสียดายที่มนุษย์เกี่ยวนี้มีจิตใจโหดเหี้ยมมาก
16. นายมณีพยายามทำงานหนักถึง 25 ปี
17. การที่เราไปเที่ยวมาสัตว์นั้นเป็นการกระทำที่ผิด
18. นางพร้อมคงไม่ทราบว่านายมณียังเป็นนายมณีคนเดิมหรือเปล่า
19. กระผมคิดว่านายคนนี้เป็นคนไม่รอบคอบ
20. เพื่อนของข้าพเจ้ามีทั้งเพื่อนกิน และเพื่อนนี้
21. นายมณีโดนจำคุกนานถึง 25 ปี
22. บางคนตั้งความหวังไว้ทั้งแต่ยังเป็นเด็กแล้วว่าจะเป็นโน่นเป็นนี่
23. นายมณียังมีความดีอยู่อีก
24. ผมจะทำอย่างไรก็ล่ะ
25. การกระทำเช่นนั้นนับว่าโง่เขลาเสียเหลือเกิน
26. ไม่รู้ว่านอกจากชายผู้นี้แล้วยังจะมีคนคิดว่าสัตว์กันอีกมากไม่
27. เราถือว่าเป็นความช่วยของกวางตัวนั้น
28. ข้าพเจ้าไม่อยากจะได้ชื่อว่าเป็นลูกนอกคอก
29. ถ้าเราเป็นสัตว์เราจะรู้สึกอย่างไรบ้าง
30. เขาเป็นคนใหญ่

31. นางพร้อมคงไม่ไปแจ้งตำรวจแน่ ๆ
32. เพื่อนของข้าพเจ้าคนนั้นมักทำอะไรลุ่มสี่ลุ่มห้าเสมอ
33. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าคุณคงอย่างนี้ไม่มีวัฒนธรรม

5. ข้อผิดพลาด เรื่อง โครงสร้างของประโยค

จำนวนข้อผิดพลาดเรื่องโครงสร้างของประโยคมีทั้งหมด 194 ครั้ง เป็น
ข้อผิดพลาดในการเรียงคำหรือกลุ่มคำผิดลำดับมากที่สุด มีความถี่ถึง 47 ครั้ง คิดเป็น
ร้อยละ 24.23 ดังต่อไปนี้

1. เมื่อข้าพเจ้าทำที่แล้วของคนล่าสัตว์ (แล้ว) รู้สึกว่าเขาเสียใจมาก
2. ถ้าเราเล่นเก่งกีฬา (เก่ง) ก็อาจมีโอกาสมุ่งไปแข่งขันต่างประเทศ
3. ความหวังคนเรามี (ความหวังกัน) เกือบทุกคนกันก็ว่าได้
4. ความซื่อที่เขา (ควรสะสมความซื่อ) ทำเอาไว้ควรสะสมให้
เรียบร้อย
5. เพื่อนคายนนั้นหรือเพื่อนแท้ (นั้น) มีน้อยมาก
6. เขาพยายามสร้างฐานะก็เพื่อ (ให้) ลูกให้สบายในภายหน้า
7. การกระทำของนางพร้อมจริงเป็นเรื่องที่ดี (จริง)
8. แม่นายมณีจะชอบทำกุศลแต่ก็นายมณี (ก็) เคยสร้างบาปมาก่อน
9. ถึงแม่นายมณีจะปฏิบัติตัวอย่างไรก็ตามคิดว่าเคิม (อย่างไรก็ตาม)
แต่เขาก็เป็นนักโทษหนัก
10. นายมณีพยายามต่อสู้จนกระทั่งมีเป็นธุรกิจ (เป็น) ของตนเอง
11. ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วยกับนางพร้อมที่ไปนำเรื่อง (ไป) รายงานให้
ตำรวจทราบ
12. นางพร้อมไม่น่าจะทำอย่างนั้นเลยกับนายมณี (อย่างนั้นเลย)
13. คนเราถ้า (คนเรา) เล่นกีฬาจะทำให้ร่างกายแข็งแรงและสมบูรณ์
14. (ถึงแม้) นายมณีถึงแม้จะเป็นโจรก็จริง แต่เขาก็กลับใจได้แล้ว

15. นางพร้อมไม่น่าเลยที่จะไปแจ้งตำรวจ (เลย)
16. เพื่อนที่คิดเมื่อมีอะไรก็ยอมแบ่งกินกัน (กิน)
17. ป้ายนั้นเล็กและเคี้ยาเดินไปจึงสัคว์ (จึง) จึงไปบั้ง
18. ถึงแม่ (ในอคิด) เขาจะเป็นคนโหดเหี้ยมทารุณก็ตาม ในอคิดแต่ก็เป็นเพราะความจน
19. ข้าพเจ้าหวังจะเลี้ยงดูพ่อแม่ให้สุขสบาย ข้าพเจ้าแม้ว่า (ข้าพเจ้า) จะเห็นคเห็น้อยอย่างไรรก็ตาม
20. เมื่อเขากลับตัวเป็นคนดีแล้ว ก็ควรจะได้รับการ (ให้) อภัยให้
21. นางพร้อมน่าจะสืบเรื่องราวก่อนจากชาวบ้านในแถบนั้น (ก่อน) ที่จะทำอะไรลงไป
22. ดอกไม้ผู้หญิงชอบ (ดอกไม้) มากกว่าผู้ชาย
23. แต่ถึงแม่นายมณีจะกลับตัวเป็นคนดีแล้วก็ตาม (แต่) นายมณียังชดใช้กรรมไม่หมด
24. เขาไม่เห็นป้ายประกาศอะไรเลยมาก่อน (เลย)
25. การที่นางพร้อมเอาเรื่อง ของนายมณีไปรายงานนั้นให้ตำรวจทราบ (นั้น) เป็นสิ่งที่ผิด
26. ชายคนหนึ่ง (ซึ่งมีอาวุธประจำตัว) ได้เดินทางเข้าป่าซึ่งมีอาวุธประจำตัว
27. ถ้าเราเล่นกีฬาจะมีประโยชน์มากต่อตัวเรา (มาก)
28. เขาตกใจ (และเสียใจมาก) ในการกระทำของเขาและเสียใจมาก
29. เขาคิดว่าเป็นที่ปลอดภัย (ในการติดตาม) จากตำรวจ (ในการติดตาม)
30. คนอื่น ๆ ก็ตั้งใจไปช่วยกับนายมณี (ช่วย)
31. สงครามทำให้ไรที่อยู่อาศัยคนจำนวนมาก (ไรที่อยู่อาศัย)
32. การติดคุกทำให้นายมณีเปลี่ยนแปลง (จากเดิม) ไปเป็นคนละคนจากเดิม
33. เพื่อนต่างเพศมีความสำคัญมากต่อวัยรุ่น (มาก)
34. ข้าพเจ้าไม่ได้ทำการบ้านเลย และอ่านหนังสือ (เลย) จึงสอบตก

35. ดิฉันเมื่อ (ดิฉัน) โค้วจ๊กเพื่อนคนนี้ ก็เกิดความประทับใจ
36. กระผมและเชอนัทพบกันที่อำเภอหาดใหญ่หน้าสถานีรถไฟ (อำเภอหาดใหญ่)
37. ฉันคิดว่าเมื่อจบ ม.6 แล้วจะสอบเข้าศึกษาต่อที่ (คณะพยาบาลศาสตร์) มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ คณะพยาบาลศาสตร์
38. การกระทำของชายผู้นั้นจะเป็นสิ่งเคืองใจ (ให้) รัฐบาลให้ออกกฎหมายที่เข้มงวดกว่าเดิม
39. ท่านผู้อ่านคงจะทำความเข้าใจกับปัญหาที่ (ได้) อย่างถ่องแท้ได้
40. เราท่านทั้งหลายจะมาช่วยกันเด็กหญิงสังคราม (เด็ก)
41. เมื่อป่าไม้กลายเป็นทะเลทรายแล้วเราจะอยู่ (ได้) อย่างไรได้
42. รัฐบาลเข้าใจ (ว่า) พวกเราว่าเป็นใคร
43. (แม่) สงครามแม่จะเกิดขึ้นในอีกซีกโลกหนึ่งก็ย่อมมีผลส่งมาถึงเราได้
44. เมื่ออยู่ในวัยเรียน (เราไม่ควรวิริค) เป็นดีที่สุดเราไม่ควรวิริค
45. ดิฉันกลัว (สภาพ) ศพสภาพที่นอนตัวแข็งที่อดัมคาโพลง
46. ฉันเกือบจะทน (ต่อไป) ไม่ไหวต่อไปแล้ว
47. ทุกคนเกิดมาแล้ว (ย่อมต้องมีความรัก) เป็นเรื่องธรรมดาย่อมต้องมีความรัก

6. ข้อผิดพลาดในการเว้นวรรคตอน

จำนวนข้อผิดพลาดในการเว้นวรรคตอนมีทั้งหมด 217 ครั้ง เป็นการไม่เว้นวรรคตอนในที่สุดที่ควรเว้นมากที่สุด มีความถี่ถึง 125 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 57.60 ดังต่อไปนี้

1. ปัจจุบันนายมนตรี เป็นคนดีมีใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่โอบอ้อมอารีและชอบทำกุศลอยู่เสมอ
2. เขาได้ละทิ้งนิสัยขี้เกียจและปรับปรุงตัวเองจนเป็นที่ยอมรับของสังคม
3. ถึงแม้เขาจะไม่เห็นป้ายประกาศแต่เขาก็ไม่ควรรำ

4. สงครามฉันไม่ชอบคำนี้เลย
5. สงครามทำให้ประชาชนต้องเดือดร้อนไม่มีที่อยู่อาศัย
6. ทหารที่ทำสงครามต้องออกยากได้รับความเจ็บปวดและทรมาน
7. ฉันนึกถึงวันที่เกิดสงครามวันนั้นได้เครื่องบินได้ทิ้งระเบิดลงมาเข้าระลอก
8. เสียงเครื่องบินเสียงปืนใหญ่และเสียงระเบิดยังคงอยู่ไม่ขาดระยะ
9. ทหารจำนวนหลายร้อยคนต้องเข้ามาหาเจ็บบางคนที่กลายเป็นคนพิการ
10. ถึงแม้สงครามจะมีแฉะแฉะแห่งหนึ่งฝ่ายก็ได้รับความสูญเสียทั้งฝ่าย
11. อาจเป็นเพราะความกลัวความกลัวที่เกิดขึ้นด้วยขณะนางพร้อมจึงชักสินใจ
เช่นนั้น
12. อันที่จริงสัจพจน์นี้ไม่เคยทำความเดือดร้อนเจ็บปวดให้แก่นมนุษย์เลย
13. เขามีจิตใจโหดเหี้ยมไร้ความเมตตาต่อสัตว์
14. ไม่มีมนุษย์คนไหนที่จะปฏิเสธเพื่อนเพราะเพื่อนมีค่ายิ่งนัก
15. ถ้าเราเลือกเพื่อนถูกเราก็มีเพื่อนดี แต่ถ้าเราเลือกเพื่อนผิดก็ตรงข้าม
16. การคบเพื่อนไม่ควรยึดเพศฐานะและความใกล้เคียงเป็นสิ่งสำคัญ
17. เพื่อนมีทั้งดีและไม่ดีฉะนั้นจึงควรเลือกคบให้ถูก
18. เพื่อนที่ดีแก่ค่อนหน้าแก่ลับหลังทรยศเป็นเพื่อนเทียม
19. เพื่อนกินทางง่ายแต่เพื่อนตายหายยาก
20. นางพร้อมมีจิตใจที่โหดร้ายเห็นแก่ตัวและหยามกระด้างยิ่งนัก
21. เขาทำทุกอย่างเพื่อปรนเปรอความอยากแต่ความอยากของคนยอมไม่มี
ที่สิ้นสุด
22. คนเราควรใช้เหตุผลในการแก้ปัญหาหะลึกเสมอว่าคนอื่นก็มีหัวใจเหมือนเรา
23. ความรักมีหลายชนิดรักของพ่อแม่รักของเพื่อน
24. ความรักจะไม่ยั่งยืนถ้าหากว่าเราไม่รู้จักถนอมความรักอันบริสุทธิ์นั้นไว้
25. การที่เราจะรักใครสักคนนั้นง่ายมากแต่การที่เราจะทำให้เขารักตอบ
นั้นยาก

26. เขาทำไปเพื่อประโยชน์ของส่วนรวมมิได้ทำเพื่อตัวเอง
27. นายมณีต้องโทษจำคุก 15 ปีแล้วเขาอยู่ในคุกเพียง 5 ปี
28. เขาได้กระทำความดีโดยสร้างฐานะตัวเองให้มั่นคงขึ้น
29. เขาทำลงไปโดยไม่รู้จักตัวเขื่อเขารับโทษในทวารก็สมควร
30. กว่าเขารู้สึกตัวก็สายเกินไปเสียแล้ว
31. นอกจากภรรยาที่ร้ายแรงแล้วมนุษย์ยังต้องเผชิญกับภัยพิบัติที่เกิดจากการกระทำของมนุษย์เองด้วย
32. สงครามมีหลายประเภทเช่นสงครามแย่งชิงดินแดนสงครามศาสนา
33. เราเคยคิดใหม่ว่าสันติสุขของโลกจะมีขึ้นได้อย่างไร
34. ตลอดเวลา 25 ปีนั้นเขาได้เพียรพยายามสร้างเนื้อสร้างตัวด้วยความสุจริตตลอดมา
35. เขาขยันขันแข็งจนกระทั่งมีกิจการเป็นของตนเอง
36. เขาซื้อตรงต่อลูกค้าแสดงว่าเขาตั้งใจที่จะเป็นคนดีอย่างแท้จริง
37. พรานป่าผู้นั้นทำไปโดยไม่คิดเลยว่าสัตว์ก็มีชีวิตมันย่อมที่จะรักชีวิตของมัน
38. ชายคนนี้เกรงกลัวต่อความผิดทางกฎหมายแต่ไม่เกรงกลัวต่อบาป
39. ผู้ที่ซาดเพื่อนจะรู้สึกอ้างว้างเดียวดายเหมือนถูกทอดทิ้ง
40. วัยรุ่นมักจะปรับทุกข์กับเพื่อนมากกว่าพ่อแม่เพราะถือว่าคนวัยเดียวกันย่อมเข้าใจกันดี
41. เพื่อนที่ไม่ดีอาจจะให้คำแนะนำที่ผิด ๆ ผลสุดท้ายความยุ่งยากต่าง ๆ ก็จะต้องอยู่กับเรา
42. เพื่อนมีบทบาทในการดำเนินชีวิตของเราเราจะดีได้ถ้ามีเพื่อนดี
43. คนเราจะมีชีวิตอยู่อย่างโคกเคี้ยวไม่ได้เราต้องมีเพื่อน
44. นางพร้อมรู้แต่เพียงว่านายมณีเป็นบุคคลอันตราย
45. เนื่องจากนายมณีเป็นคนเช่นนั้นจึงควรแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจให้จับกุม

46. นางพร้อมทำไปเพราะความหวังที่กลับบ้านเมืองจิงคววให้ภัย
47. เมื่อคนเรารักชีวิตแล้วทำไมจึงไม่คิดว่าสัตว์ก็รักชีวิตเช่นกัน
48. ขณะนั้นเย็นลงมากแล้วผมก็มุ่งหน้ากลับบ้าน
49. หอมมาถึง เจียงมันโคที่ถูกไคยีนเลี้ยงหัว เราคงมาจากบนบ้าน
50. แม่เคยเล่าให้ผมฟังว่าเดิมทีเกี่ยวกับบ้านของเราไม่ได้ตั้งอยู่ตรงนี้
51. หน้าที่ของข้าพเจ้าคือช่วยพอลหายข้าวมาเก็บในยุ้งซึ่ง เป็นงานที่
น่าเบื่อหน่าย
52. ในฐานะที่เป็นพลเมืองดีและได้เคยรู้จักนายมีมาก่อนนางพร้อมจึงต้อง
ทำเช่นนี้
53. สองอาทิตย์ต่อมาทางโรงเรียนก็มีจดหมายไปถึงผู้ปกครองของผม
54. ปีก่อมาเพื่อนของมันก็ย้ายโรงเรียนฉันได้เพื่อนใหม่อีกคนหนึ่ง
55. เมื่อข้าพเจ้ากลับถึงบ้านก็ทราบว่าน้องถูกถูก
56. ภาพที่ปรากฏข้างหน้าห่างไปไม่กี่ไมล์
57. ในตอนเช้าวันอาทิตย์นั้นรีบออกจากบ้านไป
58. ความตื่นเต้นทำให้ชายผู้นั้นลึกลับไปว่าการกระทำของเขาผิดกฎหมาย
59. ข้าพเจ้าเห็นด้วยกับการกระทำของนางพร้อมเพราะเป็นการกระทำที่
ถูกต้อง
60. ข้าพเจ้าคิดว่านายมีไม่ควรหนีออกจากคุกถึงแม้ว่ามันจะไร้อิสรภาพก็ตาม
61. ข้าพเจ้าสลดใจกับการกระทำเช่นนี้เพราะเป็นการกระทำที่เลวร้ายมาก
62. การทวงนอนไม่ใช่เรื่องดีนักครึ่งหนึ่งข้าพเจ้าเคยประพฤติก่อนเช่นนี้
63. เป็นการยากที่จะให้ผมลืมเธอได้
64. ทั้ง ๆ ที่เป็นเพื่อนร่วมชั้นกันเขาก็ไม่ยอมแสดงท่าที่เป็นมิตรกับผมเลย
65. เวลานั้นไปหลายเดือนอาการของแม่ก็ยังไม่ดีขึ้น
66. นายมียังคงคิดว่าเมื่อเขาทำดีแล้วชาวบ้านย่อมเห็นใจเขา
67. เมื่อไค้ฟังครูพูดเช่นนั้นผมก็คิดได้
68. หลังจากนั้นไม่นานผมก็เริ่มเข้าใจที่ครูพูดทั้งหมด

69. ผมนี่ง้องขณะมองไปที่มันนั่งหวังให้การตีมองเห็นไม้โซ่เชอ
70. ข้าพเจ้าไม่อยากจะทำอะไรทั้งนั้นนอกจากนอน
71. ภัยความโกรธอย่างบอกไม่ถูกข้าพเจ้ารู้ว่า เป็นแผนของเพื่อนคนนั้นแน่
72. ขณะที่ทุกคนเตรียมตัวออกไปโถงนาในวันรุ่งขึ้นข้าพเจ้ายังนอนเฉยอยู่
73. ทันใดที่เสียงปืนเจี๊ยบดังกวางทั่วทันกันนอนจมอยู่ในกองเลือด
74. ข้าพเจ้าทำงานกับพ่อในฤดูร้อนเก็บเงินทุกบาททุกสตางค์ไว้เป็นค่าเล่าเรียน
75. หลังจากพ่อตายได้ 2 ปี แม่แต่งงานใหม่กับลุงมาก
76. ข้าพเจ้าไม่รู้ว่าทำไมแต่ข้าพเจ้าก็เหนื่อยชาลงไปมาก
77. เราต้องเริ่มทำความดีตั้งแต่เล็ก ๆ
78. ผมมีความรู้สึกว่ายายผู้นั้นอยากจะฆ่าผมมาก
79. การที่เราจะคบเพื่อนนั้นเราต้องไตร่ตรองให้ดีที่สุด
80. ถ้าเราคบเพื่อนดีเราก็จะไปด้วยถ้าเราคบเพื่อนเลวเราก็จะเลวตามเพื่อนไปด้วย
81. เขาได้พบแล้วว่าความลำบากเป็นต้นใดเขาจึงไม่อยากจะทำความชั่วอีก
82. ข้าพเจ้ารู้สึกว้าหว้าที่เราส่งวนเอาไว้กำลังจะหมดสิ้นไปในไม้ซ้า
83. ก่อนที่เราจะตัดสินใจว่าจะทำงานอะไร เราต้องเรียนรู้ให้ดีเสียก่อน
84. บางคนอยากเป็นหมอบ้างอยากเป็นครูบ้าง
85. เราอย่าได้ไปทำลายสัตว์เลยเพราะสัตว์มันไม่ได้ทำให้เราเดือดร้อน
86. ในฐานะที่นางพร้อมรู้ประวัตินายมนตรีเธอจึงควรรายงานให้เจ้าหน้าที่บ้านเมืองทราบ
87. นายมนตรีควรจะมอบตัวต่อเจ้าหน้าที่เสียเพื่อจะได้ชดใช้กรรมที่เขาเคยกระทำไว้
88. ในชนบทแห่งนั้นไม่มีใครรู้จักเขานอกจากนางพร้อมคนเดียว
89. เราควรคิดก่อนทำไม่เช่นนั้นแล้วก็จะพบกับคำว่า "สายเกินแก้"
90. นอกจากแม่จะเป็นผู้ให้กำเนิดแก่เราแล้วยังเป็นผู้อุปการะเรากด้วย
91. สัตว์เหล่านั้นเป็นสัตว์สวยงาม และเกือบจะสูญพันธุ์ไปจนหมดสิ้นแล้ว

92. ผมชอบเพื่อนมากที่สุดไม่ว่าจะเป็นเพื่อนเพศเดียวกันหรือเพื่อนต่างเพศ
93. นางพร้อมรู้เพียงแค่ว่านายผมเป็นนักโทษหนีคุกแต่ไม่รู้ว่่านายผมได้กลับตัวเป็นคนดีแล้ว
94. ความที่ข้าพเจ้าไปอ่านเนื้อเรื่องแล้วข้าพเจ้าก็คิดว่าการกระทำของนางพร้อมสามารถตอบได้เป็นสองแง่
95. นางพร้อมควรจะสืบทอดมรดกก่อนว่่านายผมที่ยังทำตัวเป็นโจรอีกหรือไม่มีความเป็นอยู่อย่างไร
96. นางพร้อมเป็นพลเมืองก็ช่วยสอดส่องดูแลสิ่งต่าง ๆ เมื่อรู้ว่่านายผมเป็นนักโทษแหกคุกจึงไปแจ้งตำรวจ
97. จะเห็นได้ว่าคนที่ยิงสัตว์ตัวนั้นเห่าและเจียมไป
98. เขาคงคิดว่าสัตว์ป่าทุกชนิดถ้าได้จึงยิงก็ช่วยความค่นอง
99. เมื่อท่านฆ่ามันลูกของมันจะเป็นอย่างไรจะอยู่กับใคร
100. ผมไม่ยากให้ใครนึกหวังในตัวผมแต่ผมก็ไม่รู้จะทำอย่างไร
101. เด็กทุกคนย่อมมีความหวังผมเองก็มีความหวัง
102. เมื่อเราได้เล่นกีฬาก็จะรู้สึกว่่าร่างกายแข็งแรงก็สามีมหลายประเภทด้วยกัน
103. ความผิดบางประเภทก็ต้องโทษประหารชีวิตบางประเภทก็ต้องโทษจำคุกตลอดชีวิต
104. รัฐบาลควรออกกฎหมายห้ามล่าสัตว์ทุกชนิดมาเป็นอาหาร โดยเฉพาะสัตว์ที่กำลังจะสูญพันธุ์
105. ข้าพเจ้าเห็นด้วยกับนางพร้อมเพราะนางพร้อมทำถูกแล้วที่ไปแจ้งตำรวจ
106. เจ้าหน้าที่ตำรวจมิได้คิดที่จะฆ่าเทมนอกเสียจากช่วยเหลือพวกเขาเท่านั้น
107. ทุกคนจะต้องรู้จักว่่าเพื่อนเพราะทุกคนจะต้องมีเพื่อน
108. เพื่อนมีหลายชนิดทั้งเพื่อนกินและเพื่อนตาย
109. นายผมผิดกระทำผิดแล้วไม่ยอมรับผิดสมควรแล้วที่นางพร้อมได้แจ้งตำรวจ
110. รัฐบาลตรากฎหมายขึ้นมาโดยไม่มีผู้ควบคุมประชาชนจึงมักจะฝ่าฝืนกฎหมายอยู่เสมอ

111. ปัจจุบันมีแต่คนที่คิดจะทำลายทรัพย์สินทางธรรมชาภิเมื่อเป็นเช่นนี้รัฐบาล
จึงควรจะควบคุมให้ดี
112. ความรักเกิดขึ้นพร้อมกับการ เกิดของมนุษย์ไม่ว่าใครก็รู้จักความรักกัน
ทั้งนั้น
113. ความรักอาจทำให้เราต้องขายค่างเสียอนาคตหรือต้องเสียสิทธิไปก็เป็นได้
114. นายมดีเป็นโจร ปล้นทรัพย์สินเงินนักโทษหนีคุกและเป็นคนที่ทางบ้านเมือง
ต้องการตัว
115. แม้ว่าในปัจจุบันนายมดีจะเป็นคนดีอย่างไรก็ตามแต่ความดีที่กระทำนั้น
ไม่ใช่เกี่ยวข้องกับคดีของนายมดี
116. ข้าพเจ้าก็ใจมากจนคิดตลอดว่าเมื่อใดจะสว่าง
117. ภายในคฤหาสน์นายมดีคงได้พบกับความยากลำบากมาก
118. เมื่อมีเวลารว่างมากเช่นนี้แม้ก็เกิดความเบื่อ
119. เดิมทีเคยหมู่บ้านของข้าพเจ้าได้ชื่อว่าเป็นหมู่บ้านโจร
120. พ่อของข้าพเจ้าสงสัยว่าทำไมข้าพเจ้าจึงเงิบขม
121. เขาเป็นคนที่เฉลียวฉลาดน่าเชื่อถือและไว้ใจ
122. เขาไม่คิดคอกเบี้ยให้เท่าไรก็เอาเท่านั้น
123. จากประสบการณ์นั้นข้าพเจ้าจึงจดจำไปจนวันตาย
124. ความวิวยังไม่ทันหายความศวาก็เข้ามาแทรก
125. เวลาผ่านไปเกือบปีเราก็ได้พบกันอีก

ศูนย์วิทยทรัพยากร

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย